

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 10 de maig de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 75. Segona i darrera reunió.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 103.363, 103.362, 103.364 i 103.365)

El senyor president:

Senyories, anem a donar inici a continuar la sessió de Ple número 75 de la present legislatura amb el punt número 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana.

Com ja coneixen vostés el procediment, iniciarem el punt amb la pregunta de la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Isabel Bonig.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Doy por reproducida la pregunta.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li respondrà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia.

Gràcies, president.

Senyories.

Senyora Bonig, bon dia.

I abans de res vull donar el suport del Consell i el meu suport personal a tots els periodistes i treballadors i treballadores de Radiotelevisió Espanyola en la seua defensa d'uns mitjans públics, independents, plurals i de qualitat. *(Aplaudiments)*

I en especial a Arantxa Torres, editora de Televisió Espanyola en la Comunitat Valenciana, que ha donat una lliçó d'ètica dimitint per la censura del vídeo en què un alt càrrec del govern d'Espanya insultava els pensionistes que protestaven a Alacant, dient-los allò: «Os jodéis.» Que els recordarà també a una il·lustre diputada. *(Veus)*

No és una qüestió menor ni l'actitud política d'eixa secretària d'estat ni el menyspreu als periodistes, ni als pensionistes, ni a l'atac al dret a la informació. La democràcia exigix mitjans de comunicació que defensen la llibertat d'expressió i el dret a la informació veraç. Cal deixar d'insultar, no censurar.

En relació a la seua pregunta, senyora Bonig, una pregunta molt nova, este Consell no sols està complint i executant el pressupost, sinó que ho està fent amb bons resultats. La setmana passada coneguèrem que l'esforç del conjunt de la societat valenciana ha significat que esta legislatura la Comunitat Valenciana ha estat la segona autonomia que més percentatge d'ocupació ha creat. Sols per darrere de Canàries.

L'11,6%, quasi 3,5 punts per damunt de la mitjana d'Espanya. 191.858 valencians i valencianes estan treballant més que a l'inici d'esta legislatura. I si l'estat invertira allò que ens correspon, s'hagueren creat 30.000 llocs de treball més. I les bones dades, que són mèrit fonamental de les empreses i dels treballadors i treballadores valencians, són també perquè existix ací un escenari d'estabilitat, diàleg i confiança.

De fet, esta mateixa setmana el president de l'entitat Mediolanum dia: «Mediolanum canviò la sede a Valencia por seguridad jurídica.» Per tant, ara, senyora Bonig, enfront de l'escenari irreal que ens presentarà, la realitat de la Comunitat Valenciana és que s'està generant treball, confiança i honradesa.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular, Isabel Bonig.

Quan vosté vullga, senyora.

La senyora Bonig Trigueros:

Sí, gracias, señor presidente.

Mire, también desde el Grupo Parlamentario Popular queremos mostrar todo nuestro apoyo para los trabajadores de la nueva radiotelevisión pública À Punt, que seguro que este viernes darán en directo la comparecencia del señor presidente de Les Cortes, el señor Morera, en la comisión de financiación del Senado. *(Aplaudiments)* Como sí que dieron la del señor Camps y no dieron la de la señora Mónica Oltra. Como es una televisión plural, seguro, presidente, y nada sectaria, que lo darán. Seguro que lo darán.

Vamos al tema, señor presidente. Como ya le conocemos y sabemos que a usted los datos no le gustan mucho, le voy a dar algún dato. A 31 de marzo de este año, la ejecución del presupuesto, de su presupuesto, es 1,27 menos que el año pasado. Es decir, si siguen estas previsiones, ustedes no ejecutarán 3.133 millones de euros que se unen a los 2.555 que no ejecutaron el año pasado. No sé para qué quieren más financiación si el dinero que tienen no se lo gastan.

Pero donde incide esta falta de gestión es en educación y en bienestar. Porque ustedes han dejado el trabajo y la gestión, son el gobierno de *no fan res*, y lo han impuesto y fiado todo a su ideología.

Y mire, presidente, no lo dice el Partido Popular, esa catástrofe, lo dice el Tribunal Superior de Justicia, el TSJ, en una sentencia de 25 de abril en educación y el Síndic de Greuges en bienestar social. ¿Sabe usted qué dice la sentencia, no el Partido Popular? Que los motivos del decreto del 2007 perviven a través del Decreto ley 3/2017. Por cierto, decreto ley sobre el cual ha interpuesto cuestión de inconstitucionalidad el tribunal, es decir, su adoctrinamiento y su sectarismo en la educación continua.

Pero es más, no sé si usted se ha leído la sentencia. Lo dudo. Yo sí y es una línea, es un torpedo en su línea de flotación. Le voy a decir lo que dice el tribunal en la sentencia. Dice: «El artículo nuevo de su decreto, que es nulo de pleno derecho, ha supuesto la eliminación de la opción del castellano en la mayoría de los centros sostenidos con fondos públicos. La desproporción en detrimento de la lengua castellana es manifiesta.»

Dice que la propia nomenclatura de valenciano, porque para ustedes hay valencianos básicos y valencianos avanzados, es peyorativa y discriminatoria. (*Aplaudiments*)

Y mire usted, el sistema lingüístico creado por usted, dice el tribunal superior, vulnera el artículo 14 de la Constitución, el principio de igualdad, ¿quién se lo iba a decir a la izquierda? La izquierda vulnerando el principio de igualdad. Y también vulnera el artículo 27 de la Constitución española.

Por lo tanto, concluye el tribunal con pruebas y hechos que este sistema ideado por usted, culpable usted que lo autoriza y lo permite, es manifiestamente insuficiente a lo que se le une la práctica imposibilidad de elegir centro –¡viva la libertad!– al no ser la lengua vehicular criterio de preferencia. Como ya tiene una sentencia, señor presidente, cúmplala.

Haga aquello, no sé si usted lo sabrá, pero aquello que dijo Emilio Castelar: «La historia nos ha demostrado que fuera de la ley solo hay injusticia, arbitrariedad y en última instancia negación de la propia ley y la libertad.»

Y en segundo lugar, ha sido el Síndic de Greuges el que ha puesto el acento sobre la vicepresidenta. Empezamos la legislatura eliminando la dirección general de menores y la estamos acabando con niñas tuteladas, nuestras hijas, sus hijas, presidente, presuntamente violadas y agredidas sexualmente.

Pero la vicepresidenta, de esto no asume ninguna responsabilidad política. Esto no va con ella. No ha abierto ninguna comisión de investigación, no nos ha dicho qué piensa hacer

para que los protocolos de seguridad funcionen, no ha llamado a los síndicos ni a los portavoces para explicar qué va a hacer para que se eviten estas cuestiones. Simplemente dijo en rueda de prensa, atención, que ella no es responsable y que esas cosas pasan en todas las casas. (*Protestes*)

Violar presuntamente a una niña de catorce años, nuestra hija, sus hijas, ¿pasa en todas las casas? ¿Qué tenemos que hacer las mujeres –pregunto– como en la casa de Bernarda Alba, encerrarnos en casa bajo siete llaves y no salir? ¿Ese es su modelo, presidente? (*Aplaudiments*)

Pero es más, ¿por qué le resulta a ustedes tan fácil hablar de la manada de Pamplona –que compartimos su indignación, que reprobamos la actitud– y no hablan de la manada de Alicante? ¿Cuál es la diferencia? Porque la manada de Alicante presuntamente atacó sexualmente, violó a nuestras hijas, a sus hijas, presidente. Y yo le he pedido una reunión para poner orden, para que alguien asuma responsabilidad política y usted se ha lavado las manos, como si no fueran sus hijas, como si usted no tuviese responsabilidad.

Mire, presidente, es su responsabilidad. Coja las riendas en materia de política social y explíquenos qué piensa hacer. No solamente para que la manada de Alicante pague judicialmente y penalmente sus hechos execrables, sino sobre todo qué va a hacer para que nuestras niñas, nuestras hijas e hijos...

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...sus hijos e hijas no vuelvan a sufrir torturas y violaciones. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

Libertad siempre y protección a los menores siempre y en todo momento, presidente. Responsabilidades políticas.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestará el president del Consell.

President, té vosté...

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig, diu que no m'agraden les dades. Jo crec que a qui no li agraden les dades són a vostés. Li he donat una dada per a nosaltres fonamental i bàsica, i és que n'hi ha més de cent noranta mil persones treballant a esta comunitat des que hi ha hagut un canvi de govern. *(Aplaudiments)* És una dada. El problema fonamental dels valencians.

En segon lloc, índex d'execució. L'any passat 95,24%, el més alt dels darrers deu anys. En tercer lloc, respecte a en què ens gastem els diners, sap en què els gastem, entre altres coses? En pagar els seus desficacis. El darrer, cinc milions d'euros. El darrer. *(Aplaudiments)*

I, respecte a la qüestió lingüística, vostés per més de repetir mil, dos mil, tres mil, quatre mil, cinc mil, sis mil vegades el mateix no va a ser veritat, perquè no és veritat. Han derogat un decret que ja estava derogat. Magnífic, un gran avanç. Però, a part d'això, a part d'això, nosaltres el que volem és que els xiquets i les xiquetes valencianes sàpiguen bé castellà, valencià i anglés. I això en el sistema ha estat acceptat pel 97% dels col·legis en estos moments.

Per tant, jo no entenc quin és el problema. Quin és el problema, senyora Bonig? Quin és el problema real? El problema real té a vore amb els nervis, amb els nervis. Però els nervis s'han de combatre amb valeriana, no atacant. *(Rialles i aplaudiments)* No atacant els professors ni les professores que són l'actiu més important que tenim en este país.

I mire, li vaig a dir una cosa, sap què passa? Que em pareix molt greu que, a més a més, utilitze eixa falta de lleialtat institucional que vostés van cometre l'altre dia a Alacant. Que li fan forçar al pobre president del govern a dir coses que ni ell es creu. Perquè el ministeri sap perfectament que nosaltres anem en el camí correcte en la qüestió lingüística. Fins a tal punt que, mire, ¿com és possible, senyora Bonig, que allò que és bo segons el Partit Popular a Catalunya ací no és bo?

Proposició de llei del PP a l'ensenyament plurilingüe a Catalunya. «El temps destinat als continguts curriculars mitjançant l'ús vehicular del català i el castellà serà com a mínim de cadascuna de les llengües del 25%.» *(Aplaudiments)* El populisme lingüístic és això, populisme. Populisme lingüístic.

I li vaig a dir més, mire, senyora Bonig, respecte a la qüestió de la violació, de les violacions tenen la culpabilitat els violadors. I estem en un estat de dret. La justícia donarà compte. Perquè, ¿no voldrà vosté que la vicepresidenta actue...?

El senyor president:

Senyories. *(Veus)*

Senyories, per favor. Volen... Un segon, president. El president està contestant i demane silenci i respecte a la bancada popular.

Disculpe vosté.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

Violació és violació. Sempre. I nosaltres estem treballant, i la vicepresidenta, d'una manera ben directa perquè s'acabe la discriminació massiva que patien els xiquets i les xiquetes que ho estaven passant més malament, perquè estaven radicalment abandonades.

Però ara li vaig a dir una cosa amb tota claredat: utilitzar açò com ha fet vosté avui ací, parlant de les nostres filles, em pareix repugnant. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, escoltarem amb el mateix respecte i silenci l'oradora que està en l'ús de la paraula, la il·lustre diputada Beatriz Gascó.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor presidente, usted debería tener un cosa muy clara porque se acaba de retratar. El estatuto de autonomía catalán nada tiene que ver con el de la Comunidad Valenciana. Allí el catalán es un derecho y una obligación. *(Aplaudiments)*

Quieren aplicar la realidad sociojurídica catalana en la Comunidad Valenciana después de treinta años de *procés*. Y eso es lo que no queremos desde el Partido Popular. *(Aplaudiments)*

Usted ha conseguido un Consell antisistema en el *palau* porque no cumple las sentencias y porque se está posicionando en contra de las familias, de la libertad y de la legalidad.

¡Oiga!, ¿no cree que sería muchísimo más razonable exigirle a su *conseller* que cumpla de forma inmediata las sentencias del chantaje lingüístico porque repite los artículos que se han anulado en la ley actual, que nadie le cuenta absolutamente nada, que dedicarse a hacer campañas para *trolejar* al PP? *(Veus)* Pero, ¿usted dirige un gobierno o dirige una banda?

El senyor president:

Senyories.

La senyora Gascó Enríquez:

Lo que sí que sabemos es que dirige una trama, de momento, señor Puig. Eso sí que lo sabemos. *(Aplaudiments)*

Pero lo que es increíble es que usted, que en sus manos está el futuro de nuestros niños, se dediquen a *trolejar* porque, mire, en vez de *trolls* a ustedes lo que se les da muy bien –y ahí sí que son unos auténticos profesionales– es en lo de las trolas, ingeniero Marzá y licenciado Puig.

Yo les pregunto por qué están vendiendo una normalidad que no existe, porque no pueda haber normalidad cuando marginan a las familias...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

...y arrinconan al castellano.

Y por eso le pregunto a usted, al responsable de esta situación (*veus*), ¿cómo va a garantizar...? (*Se sent una veu que diu: «¡President!»*) (*Algú diu: «¡Ahora la bancada no habla!»*)

El senyor president:

Senyor Alfredo Castelló, ja m'ocupe jo de dirigir!

Senyories, deixen que acabe de formular la pregunta.

Formule vosté la pregunta, senyoria. (*Veus*)

¡Senyories!, demane silenci i respecte per a l'oradora, estava acabant de formular la pregunta i ha estat interrompuda.

Disculpe vosté i formule la pregunta.

La senyora Gascó Enríquez:

Le pido al presidente que, como máximo responsable de esta situación, me conteste si va a garantizar los derechos de las familias y hacer que se cumpla la sentencia o seguirá *trolejant* y siendo un antisistema.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable conseller d'educació, cultura i esport.

Demane silenci i respecte per a poder escoltar la resposta.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Veig que no va tindre prou, i veig que no ha vist la pel·lícula, evidentment, la que li vaig regalar ahir. (*Veus i aplaudiments*)

Mire, l'odi es combat amb cultura, i jo li recomane que llisca i que veja més pel·lícules com la que li vaig regalar ahir perquè deixi de transmetre tot eixe odi cap a aquells que pensen diferent a vosté.

Li he dit moltes vegades –i li ho torne a dir–, el Tribunal Suprem és el que emet sentències sobre tot l'estat, i és el Tribunal Suprem el que diu el que li ha explicat el president, el Tribunal Suprem. Per tant, deixi de dir qüestions que no són.

Vostés són els que han impedit que els valencians i les valencianes, que els drets dels xiquets a aprendre llengües foren realment aconseguits, i nosaltres som els que estem garantint que els xiquets i les xiquetes aprenquen les tres llengües.

I això és el que a vostés realment els posa nerviosos, no volen que es parle que ara s'estudiarà més anglés que mai, en tots els centres educatius més anglés que mai; que n'hi ha 322 auxiliars de conversa, quan vostés estaven n'hi havia 32; que n'hi ha 10.000 professors formant-se; que n'hi ha 1.000 que se'n van a l'estranger per a formar-se en anglés; que avui hem publicat que per fi les famílies valencianes podran estudiar també un batxillerat francès sense haver de pagar-s'ho per la manera privada perquè també estarà en el públic.

Perquè nosaltres mirem per les llengües, pels drets dels valencians i les valencianes, perquè nosaltres mirem pel conjunt de la població, per eixe 97% que ha aprovat per consens de dos terços en el consell escolar; vostés, com sempre, en eixe 3%, que segons vostés és la normalitat. 97% no és 3%, 97% és normalitat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Escoltarem amb el mateix respecte a la il·lustre diputada María José Catalá que formula una pregunta.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, president.

Mire, señor *president*, ustedes no pueden evitar sus responsabilidades políticas por la gestión de los centros de menores; ustedes no pueden utilizar un incidente desgraciado para decir que a la posición no le importan los menores, o que la oposición está utilizando esta situación. Mire, ustedes tienen responsabilidades políticas y se lo voy a demostrar.

Mire, tienen responsabilidades políticas sobre la gestión de esos centros. En agosto del año pasado se abrió una queja de

oficios sobre el centro de Alicante, por la situación del centro de Alicante, hablaba de hacinamiento, de niños durmiendo en colchones. ¿Y sabe cuál es la respuesta del *síndic*? Que a fecha de hoy la vicepresidenta no ha contestado a esa queja de oficio. Después pasó lo de las niñas de Alicante, en el centro de Alicante, ya había pasado el año anterior y se había violado a una niña de doce años.

Y yo pregunto, ¿aquí no hay responsabilidades políticas? (Se sent una veu que diu: «¡Sí, señor!») ¿Qué se ha hecho? (Aplaudiments) ¿Se ha mejorado la...?

El senyor president:

Senyories, per favor, senyories.

Disculpe la interrupció.

La senyora Catalá Verdet:

Si son ustedes advertidos por el *síndico*, si se abre una queja de una niña de doce años un año antes, ¿no se ha mejorado la plantilla?, ¿se ha mejorado la plantilla?, ¿se ha dotado de mayor personal?, ¿se ha hecho algo respeto de esos centros de menores?, y lo mejor de todo, ¿ustedes creen que la respuesta puede ser «estas cosas pasan»?

¿Cree usted, señor presidente, que esa es la respuesta de una Generalitat y de un gobierno que tiene la tutela de niños...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...que no tienen protección? ¿Esa es la respuesta de nuestro gobierno? (Se sent una veu que diu: «¡Sí, señor!») (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell.

Té vosté la paraula, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Mire, jo crec que el president ho ha explicat molt bé, ¿no? Estan fent vostés un ús repugnat (*veus*) d'un fet, i a més...

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta, un segon.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...estan mentint sobre les explicacions que jo vaig donar en roda de premsa, i és que jo el que vaig dir és que els xiquets i les xiquetes a partir de certa edat ixen pel carrer i les xiquetes han d'eixir segures, sense que siguen agredides, i amb tota la seguretat que xiquetes, adolescents, o qualsevol dona hem d'anar pel carrer.

Que vostés en eixe espai de temps on les adolescents han de poder gaudir del seu oci –n'hi ha qui ha passat una agressió social–, vullguen, vullguen que això tinga una responsabilitat política doncs seria com demanar la dimissió del ministre Catalá perquè en este país n'hi ha homicidis, n'hi ha delictes, n'hi ha agressions, etcètera. (*Veus*)

És tan absurd que vostés utilitzen això perquè, a més, fan un flac favor al que és un moviment d'igualtat de dones i és el moviment feminista, perquè els únics culpables d'una agressió sexual o un abús sexual a una dona és l'agressor i l'abusador, i quan vostés estan desviant el focus el que estan és, el que estan és exculpant els agressors. (*Veus*) Això és el que estan fent vostés (*aplaudiments*), i haurien de fer-s'ho vore.

En qualsevol cas,...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...els centres de menors...

El senyor president:

Senyories, per favor.

Disculpe la interrupció. (*Veus*)

¡Senyories!, està en l'ús de la paraula la vicepresidenta del Consell, està en l'ús de la paraula la vicepresidenta del Consell.

Disculpe la interrupció.

Finalitze vosté.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...o és efectivament com si, quan vosté era consellera d'educació, qualsevol cosa que haguera passat, en un moment un xiquet no estiguera en el centre en hores lectives doncs se li hagueren demanat responsabilitats a vosté. *(Veus)*

En qualsevol cas, hem augmentat les plantilles, 600 persones noves treballant en els centres de menors; hem baixat les ràtios; estem implementant noves infraestructures; i estem ara arreglant un sistema que vostés deixaren abandonat. *(Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!») (Aplaudiments)*

El senyor president

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

Un segon, senyor Ferri. *(Veus)*

Senyories, demane silenci per a escoltar la pregunta del síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, Ximo Puig.

Si Emilio Castelar parlara avui diria que la *historia nos demuestra que fuera de la ley estaban los exconsellers del Partido Popular Rafael Blasco y la señora Milagrosa Martínez*, i fora de l'ètica parlamentària estan les intervencions com la que hem escoltat hui de la síndica del Partit Popular. *(Aplaudiments)*

Senyor president, senyor president, si...

El senyor president:

Senyories, senyories, està l'ús de la paraula el senyor Ferri. *(Veus)*

Senyor Ferri, faça vosté la pregunta de control, per favor.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor president, la pregunta de Compromís en esta ocasió té a vore amb la principal prioritat que té este Consell i el govern del botànic que és millorar la vida de les persones.

Per això, li preguntem sobre la valoració del Consell dels primers dies des de l'aplicació d'eixa norma que permet que

les persones aturades i amb ingressos baixos no hagen de pagar el copagament imposat pel govern central del Partit Popular recolzat per Ciudadanos.

Quan parlem de millorar la vida de la gent, de les persones, parlem d'açò, d'una cosa tan senzilla i tan de sentí comú com que les persones més vulnerables puguen tindre els seus medicaments i no abandonen uns tractaments que necessiten.

¿S'enrecorda quan en campanya electoral la dreta deia que això no era possible perquè no n'hi havia diners? Doncs, bé, hem demostrat que sí que és possible; en canvi, això és el que diu ara el govern de Mariano Rajoy.

Però este govern i esta majoria parlamentària té clara una cosa: quan n'hi ha diners, estos han d'anar a les persones, a la seua salut, a la seua educació, al seu dia a dia.

¡I clar que es podia fer! Ho estem demostrant. La prioritat és millorar la vida de les persones amb noms i cognoms, persones que mereixen viure millor. Per això, 400.000 xiquets i xiquetes ja no han de pagar el copagament; per això persones amb diversitat funcional, 18.000, ja no han de pagar el copagament; o 230, que rebran l'ajuda per estar aturades als copagaments; persones com els 850.000 pensionistes que des de l'entrada d'este govern en 2015 ja no han de pagar eixe repagament, eixe copagament, els nostres iaïos i iaïes que tant han donat perquè hui nosaltres puguem tindre una oportunitat.

Als pensionistes valencians n'hi ha qui els vol dir allò de fer-los un *corte de mangas* i dir-los allò, al més pur estil d'Andrea Fabra, ¿no? Nosaltres, en canvi, als nostres iaïos i iaïes els volem dir, gràcies, gràcies per tot el que han fet perquè s'ho han guanyat i perquè s'ho mereixen i els devem molt. *(Aplaudiments)*

Senyor president, viure, viure vol dir prendre partit, i mentre este govern ha pres partit pels pensionistes, pels nostres iaïos, pels desocupats, per les persones més vulnerables, amb diversitat funcional, pels xiquets i per les xiquetes, mentre este govern treballa per les persones, ¿què és el que fa el govern de Mariano Rajoy amb el suport, efectivament, de Ciudadanos?

Sabem que són ells els que van posar el copagament, fins i tot Ciudadanos ho portava en el seu programa electoral en 2015, però, bé, als pocs dies ho van llevar, ja sap vosté que ells són de dir una cosa un dia i al dia següent canviar d'opinió. U no es pot fiar, m'enganyen; el Partit Popular sí que es pot fiar perquè saben que els donaran el govern siga com siga.

Però ¿sap què, senyor president? A la política s'ha de vindre amb principis al cor i no amb una calculadora en la mà. Eixa és la nostra manera de fer política, amb la mà, amb el cor, amb idees, amb idees en el cap i en el cor amb sentiments.

El que està demostrant este govern és que..., la majoria del botànic, és que és possible millorar la vida de les persones, amb totes les dificultats que ens hem trobat, amb totes les magarrufes del Partit Popular, els *pufos* que ens van deixar, la falta d'un finançament just.

Sí, amb tot això nosaltres no ens hem cansat de treballar dia a dia per a millorar la vida dels valencians i les valencianes.